

„Atât de multe lucruri de realizat în viață”

Raymond Sampietro conduce un centru de Geriatrie din Valladolid, Spania. El spune că este recunoscător pentru oportunitatea de a ajuta și de a aduce mulți oameni mai aproape de Dumnezeu, într-un moment decisiv din viața lor.

04.05.2013

Raymond Sampietro locuiește în orașul său natal Valladolid, din

Spania. La cei 30 de ani ai săi, el conduce un centrul de Geriatrie. „Pentru mine, cât și pentru mama și sora mea, centrul nu este o instituție ci a doua noastră familie. Trăim cu persoane vârstnice și purtăm haine de lucru iar motto-ul nostru este ‘nu este nevoie de răbdare ci doar de un simț al umorului’. Adesea se întâmplă să schimbi scutecul cuiva iar cinci minute mai târziu să fi nevoit să repeți activitatea. Am descoperit că cea mai bună soluție este pur și simplu să râzi.”

Ceea ce l-a determinat să ia această inițiativă, pe lângă cererea pentru acest tip de muncă, a fost dorința de a satisface o reală nevoie socială și să ajute oamenii care par să fi ajuns la cea mai grea etapă din viața lor. „Am spus ‘care par’ pentru că atunci când primesc afecțiune și încurajare se revitalizează. Am auzit că Ioan Paul al II-lea, chiar și în ultimii săi ani de viață, a spus că nu s-a simțit

niciodată bătrân pentru că a avut atât de multe lucruri de realizat în viață. Tocmai acest spirit de a „realiza cât mai multe” încercăm să-l menținem viu aici.

Înconjurați de afecțiune

„80% din persoanele de aici sunt femei (deci se poate vedea că ele trăiesc mai mult ca noi bărbații, glumește el). 10 suferă de demență și un număr asemănător sunt diagnosticate cu Alzheimer. Scopul nostru aici este unul solicitant. Lucrez mai mult de 10 ore pe zi, inclusiv în timpul weekend-ului. Dar te sensibilizezi uitându-te la acești oameni și începi să te atașezi de ei și să faci tot ce poți pentru a-i face fericiți. Este o compensare minunată. Desigur pot exista și momente mai grele și ocazional sarcini neplăcute și situații problematice. Dar acestea sunt mai mult excepții – dacă îți păstrezi simțul umorului.”

El spune că spiritul Opus Dei stă la baza angajamentului său, ajutându-l să vadă în munca sa o oportunitate de a aduce oamenii mai aproape de Dumnezeu în aceste momente decisive din viața lor. “Cel mai bătrân are 98 de ani iar opt au peste 90 de ani. Toți sunt recunoscători pentru Liturghie, la care participă o dată pe săptămână. Mulți vorbesc personal cu preotul și toți au fost dornici să primească Maslul. Ei au grijă de capelă și pictează mereu o nouă scenă pentru fiecare Liturghie. De mai multe ori pe an pictează și Calea Crucii și aranjează camera cea mare, pe care o folosesc ca capelă, cu flori naturale sau artificiale, pe care le fac ei înșiși. Când se apropie Crăciunul pictează multe scene ale Nașterii; în acest an au realizat 5 cu mici figuri. Pe timpul sezonului de Crăciun le place foarte tare să asculte colinde cântate de elevi din licee. De asemenea, în fiecare zi ei citesc câte

un pasaj din Evanghelia urmat de un scurt comentariu.

„Cea mai grea parte”, spune Raymond, „sunt decesele”. „Am închis ochii multora deja, iar mai apoi am fost nevoit să le dau vestea și celorlalți: „Sunt deja în Cer” le spuneam. Când a fost întrebat dacă a adus cineva în discuție subiectul eutanasiei el a răspuns: „Nimeni nu a menționat despre așa ceva. Nu am auzit niciun cuvânt despre asta în cei 6 ani de când sunt aici. Atmosfera de aici este una de o reală bucurie. Sunt înconjurați de afecțiune și trăiesc într-un climat plin de speranță.”

Sfat pentru antreprenori

Ray este adesea solicitat să dea sfaturi pentru elevii de liceu și universitate pentru a-i încuraja să înceapă propria afacere. El îi îndeamnă să fie „bărbați și femei, cu pasiune” și definește vocația antreprenorială ca „dorința care ne

motivează să ne trezim în fiecare zi”. El insistă în a păstra o perspectivă pozitivă și să „combată criza prin ingeniozitate și calm”. Pe scurt „a fi un lider al tău”.

Imediat după ce a terminat studiile (la 23 de ani) și-a dorit să fie un tânăr antreprenor și s-a lansat în această aventură cu pasiune, împreună cu sora lui și prin încurajarea puternică a mamei lor. Își numește mama adevărata forță din spatele încercării lor. „Ea este cea care ne încurajează mereu; ea este spiritul centrului“. Un alt factor a fost și nevoia bunicii lui de un ajutor profesionist. Planul lor original a fost construirea unei clădiri cu un nou etaj pentru a găzdui 45 de bătrâni și pentru a îngriji alți 15 pe timpul zilei.

Astăzi el administrează un centru cu 20 de angajați. „Noi suntem doar fața văzută a unei mari echipe de profesioniști” adaugă el. Îndrăzneala

sa și sprijinul surorii sale i-au adus premiul pentru „Cel mai tânăr Antreprenor al anului 2006 pentru Castilia și Leon”. Dar când mama sa a auzit despre acest premiu le-a spus „Uitați de acest premiu și treceți la muncă”.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/atat-de-multe-lucruri-de-realizat-in-viata/)
[atat-de-multe-lucruri-de-realizat-in-](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/atat-de-multe-lucruri-de-realizat-in-viata/)
[viata/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/atat-de-multe-lucruri-de-realizat-in-viata/) (08.08.2025)